

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 485

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 8 iulie 2011

SUMAR

	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 445 din 7 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) și art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției	2–4
Decizia nr. 447 din 7 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. III teza întâi din Legea nr. 370/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator	4–7
Decizia nr. 465 din 12 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 ⁶ alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2002 privind industria de apărare	7–8
Decizia nr. 481 din 12 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale	9–10
REPUBLICĂRI	
Legea nr. 64/2008 privind funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și a aparatelor consumatoare de combustibil	11–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 445**

din 7 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) și art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) și art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, excepție ridicată de Petrina Manuela Aștefănesei, Florin Burghilea, Anamaria Monica Busuioc, Carmen Căliman, Maria Violeta Chiriac, Liliana Ciobanu, Sorina Ciobanu, Ecaterina Ene, Jănică Giocăș, Valerica Niculina Grosu, Lăcrămioara Moglan, Ștefan Nimineț, Liliana Novac, Daniela Pârâu, Doru-Octavian Pârjol-Năstase, Dumitru Pocovnicu, Claudia Popescu, Aurelia Saftiuc, Ioana Vorniceasa, Vera Stănișor, Camelia Drăghin și Cătălin Șerban în Dosarul nr. 1.094/110/2009 al Tribunalului Bacău — Secția civilă și de Constantin Diaconu, Carmen Daniela Mititelu, Dumitru Ștanciu, Laura Beucă, Denis Ghervase, Claudiu Gherghina, Adriana Caimac (Lungu), Simona Marinescu, Manuela Nedelcu, Gigi Trăistaru, Bogdan Diaconescu, Cristina Manuela Comănescu, Eugenia Vârzaru (Moțățeanu), Alina Scumpieriu, Mihai Zamfir Lucian, Ștefana Bădulescu, Ana Maria Cercel, Laura Udrea, Ion Badea, Liliana Dragomir, Maria Nicola, Laurențiu Anghel, Anișoara Georcotină, Tatiana Mirea, Veginica (Dan) Stănilă, Stan Prodănescu, Veronica Tiugan, Claudia Lăutaru, Carmina Mitru, Ionica Osiceanu, Rodica Dobrin, Paula Anghelina, Gheorghe Zorilă, Onoriu Cumpănașu, Camelia Bichea Cojocaru, Valentina Vasile, Alina Mischianu, Carmen Arif, Lelia Maruschian, Petre Cârstea, Ion Lepădat, Mircea Nicu, Ilie Carmen, Amalia Moleanu, Mariana Gavrilă, Claudia Dinu, Doina Spiridon, Raluca Florescu, Gabriela Simion, Alina Ciolofan, Cristina Celea, Mirela Elena Negoită, Gabriela Vasilescu (Chimigeru), Gabriel Dănuț Cămănescu, Lucia Mariana Lăloianu, Florența Carmen Cojocaru, Aurora Ionela Samil, Stelian Aurelian Cadea, Emilia Bălțeanu, Cristina Izabela Colceag, Cecilia Uncheașu, Lavinia Gabriela Barbu, Sanda Camelia Șelea și Rodica Steluța Gașpar în Dosarul nr. 20.208/63/2007 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 24 martie 2011 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, în temeiul art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea pentru data de 7 aprilie 2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.094/110/2009, **Tribunalul Bacău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) și art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Petrina Manuela Aștefănesei, Florin Burghilea, Anamaria Monica Busuioc, Carmen Căliman, Maria Violeta Chiriac, Liliana Ciobanu, Sorina Ciobanu, Ecaterina Ene, Jănică Giocăș, Valerica Niculina Grosu, Lăcrămioara Moglan, Ștefan Nimineț, Liliana Novac, Daniela Pârâu, Doru-Octavian Pârjol-Năstase, Dumitru Pocovnicu, Claudia Popescu, Aurelia Saftiuc, Ioana Vorniceasa, Vera Stănișor, Camelia Drăghin și Cătălin Șerban într-un litigiu de muncă având ca obiect cererea de constatare a discriminării, în ceea ce privește drepturile salariale acordate, între procurorii D.N.A. și D.I.I.C.O.T. și ceilalți magistrați.

Prin Încheierea din 3 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 20.208/63/2007, **Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) raportat la anexa A pct. 1—31 și art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de recurenții Constantin Diaconu, Carmen Daniela Mititelu, Dumitru Ștanciu, Laura Beucă, Denis Ghervase, Claudiu Gherghina, Adriana Caimac (Lungu), Simona Marinescu, Manuela Nedelcu, Gigi Trăistaru, Bogdan Diaconescu, Cristina Manuela Comănescu, Eugenia Vârzaru (Moțățeanu), Alina Scumpieriu, Mihai Zamfir Lucian, Ștefana Bădulescu, Ana Maria Cercel, Laura Udrea, Ion Badea, Liliana Dragomir, Maria Nicola, Laurențiu Anghel, Anișoara Georcotină, Tatiana Mirea, Veginica (Dan) Stănilă, Stan Prodănescu, Veronica Tiugan, Claudia Lăutaru, Carmina Mitru, Ionica Osiceanu, Rodica Dobrin, Paula Anghelina, Gheorghe Zorilă, Onoriu Cumpănașu, Camelia Bichea Cojocaru, Valentina Vasile, Alina Mischianu, Carmen Arif, Lelia Maruschian, Petre Cârstea, Ion Lepădat, Mircea Nicu, Ilie Carmen, Amalia Moleanu, Mariana Gavrilă, Claudia Dinu, Doina Spiridon, Raluca Florescu, Gabriela Simion, Alina Ciolofan, Cristina Celea, Mirela Elena Negoită, Gabriela Vasilescu (Chimigeru), Gabriel Dănuț Cămănescu, Lucia Mariana Lăloianu, Florența Carmen Cojocaru, Aurora Ionela Samil, Stelian Aurelian Cadea, Emilia Bălțeanu, Cristina Izabela Colceag, Cecilia Uncheașu, Lavinia Gabriela Barbu, Sanda Camelia Șelea și Rodica Steluța Gașpar într-un litigiu de muncă având ca obiect cererea de constatare a discriminării, în ceea ce privește drepturile salariale acordate, între procurorii D.N.A. și D.I.I.C.O.T. și ceilalți magistrați.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că salarizarea diferită dintre procurorii D.N.A. și D.I.I.C.O.T. și ceilalți magistrați din cadrul puterii judecătorești (alții decât cei de la Înalta Curte de Casație și Justiție și de la parchetul de pe lângă aceasta) este lipsită de justificare obiectivă și rezonabilă, deoarece cei dintâi se află doar strict formal într-o situație diferită, în raport cu gradul profesional și funcția îndeplinită de fiecare.

Tribunalul Bacău — Secția civilă consideră că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât instituie un tratament juridic diferit între procurorii D.N.A. și D.I.I.C.O.T. și ceilalți magistrați.

Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece diferența de salarizare este legitimată de poziția superioară în ierarhia parchetelor, fiind astfel justificată salarizarea diferită a procurorilor din aceste două structuri în raport cu alți magistrați, chiar dacă aceștia au aceeași vechime în funcția de judecător. Cum aceste categorii de magistrați nu se află în aceeași situație juridică, tratamentul juridic aplicat acestora din punctul de vedere al salarizării este diferit. Mai consideră că discriminarea salarială ar fi apărut „numai atunci când legiuitorul nu ar fi ținut cont de poziția superioară a celor două structuri”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, comunicând punctul său de vedere în Dosarul nr. 2.340D/2010, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece soluția legislativă criticată (preluată în art. 11 din Legea-cadru nr. 330/2009) a mai fost examinată de Curtea Constituțională, pentru critici similare, prin Decizia nr. 861 din 16 iunie 2009, prin care s-a respins excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului, comunicând punctul său de vedere în Dosarul nr. 2.562D/2010, consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, prin raportare la dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, deoarece prevederile de lege criticate au fost abrogate prin Legea-cadru nr. 330/2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 alin. (1) și art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 7 aprilie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, dispoziții care, la data sesizării Curții Constituționale, aveau următorul cuprins:

— Art. 3 alin. (1): „*Judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți au dreptul pentru activitatea desfășurată la o indemnizație de încadrare brută lunară stabilită*

în raport cu nivelul instanțelor sau parchetelor, cu funcția deținută și cu vechimea în magistratură prevăzută de art. 86 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe baza valorii de referință sectorială și a coeficienților de multiplicare prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.”;

— Art. 11 alin. (1): „*Procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și cei din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sunt salariați potrivit nr. crt. 6—13 de la lit. A din anexă, în raport cu funcțiile pe care le dețin sau cu care sunt asimilați potrivit legii.”*

Ulterior sesizării Curții Constituționale prin Încheierea din 15 aprilie 2009, prevederile legale criticate au fost abrogate prin art. 48 alin. (1) pct. 7 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009. Soluția legislativă cuprinsă în art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 a fost preluată în art. 11 din secțiunea a 2-a „*Salarizarea judecătorilor, a procurorilor, a personalului de specialitate juridică asimilat acestora, precum și a magistraților-asistenți*” din anexa VI „*Reglementări specifice personalului din sistemul justiției*”, având următorul cuprins: „*Pe durata exercitării funcției, procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și cei din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism beneficiază de o indemnizație de încadrare brută lunară stabilită pe baza coeficienților de ierarhizare prevăzuți la nr. crt. 3, 4 și 6—10 din anexa nr. VI/1, în raport cu funcțiile pe care le dețin sau cu care sunt asimilați potrivit legii.”*

Ulterior sesizării Curții Constituționale prin Încheierea din 3 mai 2010, prin art. 39 lit. w) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, a fost abrogată Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, nefiind preluată soluția legislativă anterioară. Astfel, potrivit noii reglementări a salarizării personalului plătit din fonduri publice, indemnizațiile lunare de încadrare se stabilesc prin înmulțirea coeficienților de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare cu valoarea de referință.

Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că aceste prevederi de lege contravin dispozițiilor art. 16 din Constituție, art. 23 paragraful 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 2 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 paragraful 1 din Protocolul 1 la convenție și ale Protocolului 12 la convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Ulterior sesizării Curții Constituționale prin încheierile din 15 aprilie 2009 și din 3 mai 2010, prevederile de lege care constituie obiectul excepției de neconstituționalitate au fost abrogate, iar noua reglementare, și anume Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, care a abrogat Legea-cadru nr. 330/2009, nu a preluat soluția legislativă criticată. Astfel, potrivit noii reglementări a salarizării personalului plătit din fonduri publice, indemnizațiile lunare de încadrare se stabilesc prin înmulțirea coeficienților de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare cu valoarea de referință.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate nu mai îndeplinește una dintre condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, și anume aceea care impune ca textul legal ce formează obiectul acesteia să fie în

vigoare. Față de momentul pronunțării asupra prezentei excepții, Curtea constată că aceasta a devenit inadmisibilă, prevederile de lege criticate fiind abrogate între momentul sesizării Curții

Constituționale și momentul pronunțării instanței de contencios constituțional asupra excepției de neconstituționalitate și nefiind preluate în noua reglementare.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) și art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, excepție ridicată de Petrina Manuela Aștefăneșei, Florin Burghilea, Anamaria Monica Busuioc, Carmen Căliman, Maria Violeta Chiriac, Liliana Ciobanu, Sorina Ciobanu, Ecaterina Ene, Jănică Gioacăș, Valerica Niculina Grosu, Lăcrămioara Moglan, Ștefan Nimineț, Liliana Novac, Daniela Pârâu, Doru-Octavian Pârjol-Năstase, Dumitru Pocovnicu, Claudia Popescu, Aurelia Saftiuc, Ioana Vorniceasa, Vera Stănișor, Camelia Drăghin și Cătălin Șerban în Dosarul nr. 1.094/110/2009 al Tribunalului Bacău — Secția civilă și de Constantin Diaconu, Carmen Daniela Mititelu, Dumitru Stanciu, Laura Beucă, Denis Ghervase, Claudiu Gherghina, Adriana Caimac (Lungu), Simona Marinescu, Manuela Nedelcu, Gigi Trăistaru, Bogdan Diaconescu, Cristina Manuela Comănescu, Eugenia Vărzaru (Moțățeanu), Alina Scumpieriu, Mihai Zamfir Lucian, Ștefana Bădulescu, Ana Maria Cercel, Laura Udrea, Ion Badea, Liliana Dragomir, Maria Nicola, Laurențiu Anghel, Anișoara Georcotină, Tatiana Mirea, Veginica (Dan) Stănilă, Stan Prodănescu, Veronica Tiugan, Claudia Lăutaru, Carmina Mitru, Ionica Osiceanu, Rodica Dobrin, Paula Anghelina, Gheorghe Zorilă, Onoriu Cumpănașu, Camelia Bichea Cojocar, Valentina Vasile, Alina Mischianu, Carmen Arif, Lelia Maruschian, Petre Cârstea, Ion Lepădat, Mircea Nicu, Ilie Carmen, Amalia Moleanu, Mariana Gavrilă, Claudia Dinu, Doina Spiridon, Raluca Florescu, Gabriela Simion, Alina Ciolofan, Cristina Celea, Mirela Elena Negoită, Gabriela Vasilescu (Chimigeru), Gabriel Dănuț Cămănescu, Lucia Mariana Lăloianu, Florența Carmen Cojocar, Aurora Ionela Samil, Stelian Aurelian Cadea, Emilia Bălțeanu, Cristina Izabela Colceag, Cecilia Uncheașu, Lavinia Gabriela Barbu, Sanda Camelia Șelea și Rodica Steluța Gașpar în Dosarul nr. 20.208/63/2007 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 447

din 7 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. III teza întâi din Legea nr. 370/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

și organizarea profesiei de mediator, excepție ridicată de Consiliul de mediere în Dosarul nr. 11.934/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 22 martie 2011, în prezența consilierului juridic Nicoleta Pârvan pentru Consiliul de mediere și a reprezentantului Ministerului Public, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, în temeiul art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea pentru data de 7 aprilie 2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 11.934/2/2009, **Curtea de Apel București** —

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. III teza întâi din Legea nr. 370/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea

Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. III teza întâi din Legea nr. 370/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantul Consiliul de mediere, în contradictoriu cu pârâta Asociația Centrul de Soluționare a Disputelor prin Mediere Cluj-Napoca și Guvernul României, într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii formulate de Consiliul de mediere, prin care acesta a solicitat instanței judecătorești să constate că singurul organism cu competențe legale să stabilească data alegerilor pentru un nou consiliu este însuși Consiliul de mediere în funcție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, prin faptul că stabilirea termenului de 30 de zile de la data intrării în vigoare a Legii nr. 370/2009 pentru alegerea unui nou consiliu de mediere contravine principiului autonomiei Consiliului de mediere și principiului neretroactivității legii și reprezintă o restrângere a dreptului la vot și a dreptului de a fi ales.

În acest sens arată că prin art. I pct. 15 din Legea nr. 370/2009, care modifică Legea nr. 192/2006, se reglementează competența Consiliului de mediere în organizarea alegerilor următorului consiliu de mediere. Astfel, potrivit art. 20 lit. m¹) din această lege, Consiliul de mediere organizează alegerea următorului consiliu de mediere în condițiile prevăzute de lege, iar potrivit art. I pct. 8 și 10, alegerea membrilor consiliului se face în condițiile prevăzute de Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului de mediere.

Dispozițiile de lege criticate încalcă autonomia Consiliului de mediere, care, potrivit legii, poartă întreaga responsabilitate pentru reglementarea și administrarea sistemului profesional și a serviciului de mediere în România și implicit pentru organizarea alegerilor noului consiliu de mediere. Astfel, potrivit art. 17 alin. (1) din Legea nr. 192/2006, Consiliul de mediere este organism autonom cu personalitate juridică, de interes public. Potrivit acestui statut, Consiliul de mediere se organizează și își desfășoară activitatea în mod independent, fără ca acțiunile sale să fie supuse controlului autorității unui alt organism. Totodată, dispozițiile legii stabilesc competența unică a Consiliului de mediere în organizarea alegerilor, respectiv stabilirea procedurii de desfășurare a alegerilor și a condițiilor de candidatură, conform art. 20 lit. m¹), art. 17 alin. (3) și art. I pct. 10 din lege.

Consiliul de mediere este singurul organism care poate decide termenul la care pot avea loc alegeri pentru un nou consiliu, având în vedere următoarele obligații legale ce îi revin în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 370/2009: obligația de a modifica Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului de mediere, obligația asigurării transparenței, obligația de a consulta corpul profesoral al mediatorilor cu privire la reglementările profesiei și obligația de a asigura desfășurarea unui proces electiv corect, participativ și în acord cu noile modificări impuse de Legea nr. 370/2009.

La data de 23 mai 2009, Consiliul de mediere a organizat alegeri, conform dispozițiilor Legii nr. 192/2006. Rezultatele acestor alegeri nu au fost contestate pe calea contenciosului administrativ în termen legal de către nicio persoană interesată. În urma votului au fost aleși membrii noului consiliu de mediere, care, potrivit art. 17 alin. (4) din Legea nr. 192/2006 (în vigoare la acea dată), au fost validați prin Ordinul nr. 2.772 din

13 octombrie 2009 de către ministrul justiției pentru un mandat de 2 ani.

Prin dispozițiile art. III teza întâi din Legea nr. 370/2009, legiuitorul intervine la numai două luni de la validarea Consiliului de mediere și lipsește de efect votul dat de mediatorii în 23 mai 2009, precum și validarea acestui vot de către ministrul justiției. Obligarea prin dispozițiile de lege criticate la noi alegeri la numai 3 luni de la data numirii noului consiliu de mediere de către ministrul justiției restrânge efectele exercitării dreptului la vot exprimat de mediator, precum și pe cele ale exercitării dreptului de a fi ales și contravine astfel dispozițiilor art. 53 din Constituție.

Din motivația legiuitorului rezultă că singura rațiune a introducerii art. III în Legea nr. 370/2009 a fost aceea că, prin organizarea și desfășurarea de noi alegeri în 30 de zile de la intrarea în vigoare a legii, se va asigura o mai mare reprezentativitate în Consiliul de mediere a corpului profesional al mediatorilor, care, potrivit art. 24 din Legea nr. 192/2006, astfel cum a fost modificat, trebuie să fie organizat de către Consiliul de mediere în asociații.

Totodată, chiar motivația invocată de legiuitor constă în obiective care necesită timp și care nu pot fi implementate într-o lună. Acest termen nerealist nu a fost coroborat nici cu celelalte obligații stabilite prin același cadru legal în sarcina Consiliului de mediere, respectiv modificarea regulamentului de organizare și funcționare a acestuia, în acord cu Legea nr. 370/2009.

Ca urmare a validării din 13 octombrie 2009, membrii noului consiliu de mediere au mandat de 2 ani, respectiv până în octombrie 2011. Astfel, dispozițiile de lege criticate, care obligă la organizarea de noi alegeri la numai 3 luni de la data începerii mandatului de 2 ani, încalcă dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție.

Totodată, organizarea unor alegeri în cadrul consiliului, fără a acorda mediatorilor timpul necesar să se organizeze în asociații profesionale, încalcă și dreptul de asociere al acestora, prevăzut de art. 40 din Constituție.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal nu și-a exprimat opinia asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, deoarece nu contravin principiului separației și echilibrului puterilor în stat și nu au caracter retroactiv, ci dispun numai pentru viitor, urmând a-și găsi aplicare de la data intrării în vigoare a actului normativ menționat.

Cu privire la celelalte critici de neconstituționalitate, apreciază că normele de lege criticate nu restrâng exercițiul dreptului de vot și nici al dreptului de a fi ales, ci reprezintă norme ce asigură cadrul legal pentru alegerea Consiliului de mediere pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 192/2006, în conformitate cu evoluția din ultimii ani a profesiei de mediator și activitatea mediatorilor autorizați. În concepția legiuitorului, medierea reprezintă un serviciu public care este organizat și funcționează pe baza unei legi speciale, iar profesia de mediator poate fi exercitată de un corp profesional selectat și funcționând după reguli stabilite de lege pentru protejarea interesului public pe care această activitate îl

implică, iar desfășurarea activității de mediere se realizează cu respectarea unor cerințe specifice în domeniu.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. III teza întâi din Legea nr. 370/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 831 din 3 decembrie 2009, cu următorul cuprins: *„În termen de o lună de la intrarea în vigoare a prezentei legi vor avea loc alegeri pentru Consiliul de mediere.”*

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste prevederi de lege contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (4) privind statul de drept și principiul separației puterilor în stat, ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, ale art. 36 privind dreptul de vot, ale art. 37 privind dreptul de a fi ales și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

În vederea organizării activității de mediere — ca modalitate de soluționare a conflictelor pe cale amiabilă, cu ajutorul unei terțe persoane specializate în calitate de mediator, în condiții de neutralitate, imparțialitate, confidențialitate și având liberul consimțământ al părților — în temeiul art. 17 alin. (1) din Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 22 mai 2006, s-a înființat Consiliul de mediere, ca organism autonom cu personalitate juridică, de interes public. Potrivit art. 17 alin. (3) din aceeași lege, *„Consiliul de mediere este format din 9 membri, aleși prin vot direct sau prin reprezentare de către mediatorii autorizați, în condițiile prevăzute în Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului de mediere”, iar, potrivit alin. (4) din același articol, „Membrii Consiliului de mediere sunt validați de ministrul justiției, pe o durată de 2 ani. Mandatul oricărui dintre membrii Consiliului de mediere poate fi prelungit pentru aceeași durată o singură dată”.*

Aceste dispoziții de lege au fost modificate prin Legea nr. 370/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 831 din 3 decembrie 2009, și, în prezent, art. 17 alin. (3) din Legea nr. 192/2006 are următorul conținut: *„Consiliul de mediere este format din 9 membri titulari și 3 membri supleanți, aleși prin vot direct sau prin reprezentare de mediatorii autorizați, în condițiile prevăzute în Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului de mediere”, iar art. 17 alin. (4) prevede că „Mandatul membrilor Consiliului de mediere este de 2 ani”.*

Alin. (6) și (7) ale art. 17 din Legea nr. 192/2006, modificate prin Legea nr. 370/2009, prevăd că pot face parte din Consiliul de mediere numai mediatorii autorizați care îndeplinesc condițiile stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului de mediere, iar acest consiliu își exercită mandatul până la preluarea mandatului de către noul consiliu de mediere. S-a prevăzut, totodată, organizarea de noi alegeri pentru următorul consiliu de mediere, în condițiile prevăzute de lege.

Curtea constată că toate aceste modificări și completări aduse prin Legea nr. 370/2009 reglementărilor privind structura Consiliului de mediere, care, alături de cei 9 membri titulari, include și 3 membri supleanți, precum și cele referitoare la mandatul membrilor Consiliului de mediere și la modul de organizare a activității Consiliului de mediere au determinat, în mod firesc, introducerea dispoziției legale criticate în Legea nr. 370/2009, și anume aceea ca în termen de o lună de la intrarea în vigoare a legii modificatoare să se organizeze alegeri pentru Consiliul de mediere.

Astfel cum rezultă din expunerea de motive, Legea nr. 370/2009 a fost adoptată în vederea armonizării cadrului normativ din domeniu cu Directiva 2008/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind anumite aspecte ale medierii în materie civilă și comercială, modificările esențiale referindu-se atât la domeniul de aplicare a medierii și a procedurii acesteia, cât și la modul de organizare a activității Consiliului de mediere și a profesiei de mediator, prin creșterea numărului de membri de la 9, sub incidența Legii nr. 192/2006, la 12 membri (dintre care 9 titulari și 3 supleanți), după intrarea în vigoare a Legii nr. 370/2009.

Or, în aceste condiții, Curtea observă că era absolut necesară și firească introducerea unei prevederi de lege referitoare la organizarea unor noi alegeri, întrucât s-a modificat însăși structura Consiliului de mediere, fără ca prin aceasta să se încalce principiul neretroactivității legii prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție. Astfel, prevederile de lege criticate se aplică numai pentru viitor, de la publicarea lor în Monitorul Oficial al României, Partea I, legiuitorul acordând un termen de o lună în care se vor organiza alegeri pentru Consiliul de mediere. Critica potrivit căreia acest termen este unul „nerealist” nu poate fi primită, deoarece aceasta nu vizează neconstituționalitatea prevederilor de lege criticate, ci o problemă de legiferare.

Referitor la invocarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (4) privind statul de drept și principiul separației puterilor în stat, Curtea constată că acestea nu au relevanță în cauza de față, deoarece Consiliul de mediere nu face parte din niciuna dintre cele 3 puteri ale statului, și anume executivă, legislativă și judecătorească.

Cât privește critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile constituționale ale art. 36 privind dreptul de vot și ale art. 37 privind dreptul de a fi ales, Curtea constată că nici aceasta nu poate fi primită, deoarece ipoteza normelor constituționale invocate este aceea a desemnării autorităților publice reprezentative în stat, iar nu a desemnării membrilor unui organism autonom înființat în vederea organizării activității de mediere și format din mediatorii, astfel cum este Consiliul de mediere.

În final, Curtea nu poate reține nici pretinsa încălcare a prevederilor art. 53 din Constituție, deoarece astfel cum s-a arătat mai sus, nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale și, prin urmare, norma constituțională invocată nu are aplicabilitate în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. III teza întâi din Legea nr. 370/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, excepție ridicată de Consiliul de mediere în Dosarul nr. 11.934/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 465

din 12 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12⁶ alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2002 privind industria de apărare

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 12⁶ alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2002 privind industria de apărare, excepție ridicată de Maria Constantin în Dosarul nr. 3853./105/2009 al Curții de Apel Ploiești — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3853./105/2009, **Curtea de Apel Ploiești — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12⁶ alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2004 pentru modificarea și completarea**

Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2002 privind industria de apărare. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de recurenta Maria Constantin într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației împotriva deciziei de concediere.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie o interdicție persoanelor supuse disponibilizărilor colective din industria de apărare. Astfel, persoanele fizice care, ulterior perioadei de șomaj, dar în perioada de acordare a venitului de completare, ar avea posibilitatea să se angajeze la societăți comerciale cu capital majoritar de stat, nu beneficiază de venit de completare, iar dacă au încasat acest venit de completare, trebuie să-l restituie. Prin urmare, discriminarea față de persoanele fizice care se angajează la societăți comerciale cu capital privat este absolut evidentă și constituie, totodată, și o îngrădire a dreptului la muncă.

Curtea de Apel Ploiești — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate, întrucât interdicția de a beneficia de venitul lunar de completare pentru persoanele care se reîncadrează în muncă la societățile comerciale cu capital majoritar de stat, de la data reîncadrării, nu constituie o privare de dreptul la protecție socială, ci o limitare justificată la o dublă protecție de care acestea ar beneficia în sensul cumulării salariului primit în caz de reangajare la o societate cu capital de stat cu venitul în completare, ambele suportate de bugetul de stat și, respectiv, de bugetul asigurărilor pentru șomaj.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat nu îngrădește dreptul la muncă și protecția socială a muncii și se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale. Legiuitorul a înțeles să confere anumite drepturi

persoanelor vizate, dar în același timp a instituit și o interdicție pentru destinatarul normei, în sensul că acesta nu mai poate beneficia de un venit de completare dacă se reîncadrează în muncă la societățile comerciale cu capital majoritar de stat. De altfel, având în vedere că toate aceste măsuri sunt suportate din bugetul public, interdicția legală constituie o limitare justificată a dreptului la protecția socială a muncii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 12⁶ alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2002 privind industria de apărare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 463 din 28 iunie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 44/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 29 ianuarie 2003, dispoziții introduse prin articolul unic pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2002 privind industria de apărare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 26 aprilie 2004.

În prezent, textul de lege criticat are următorul cuprins: „*Nu beneficiază de venit de completare persoanele prevăzute la alin. (1) care se reîncadrează în muncă la societățile comerciale cu capital majoritar de stat, de la data reîncadrării.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste prevederi de lege contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în fața legii și ale art. 41 privind dreptul la muncă.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2002 privind industria de apărare, salariații ale căror contracte individuale de muncă încetează prin concedieri colective în baza programelor de restructurare aprobate ca urmare a privatizării și a reorganizării unităților din industria de apărare beneficiază, printre altele, de venit lunar de completare, care se stabilește o dată cu indemnizația de șomaj și este egal cu diferența dintre salariul individual mediu net pe ultimele 3 luni înainte de concediere, calculat pe baza elementelor din

contractul individual de muncă, dar nu mai mult decât salariul mediu net pe economie comunicat de Institutul Național de Statistică pentru luna anterioară celei în care a avut loc concedierea, și nivelul indemnizației de șomaj. În conformitate cu art. 12² alin. (2) din aceeași ordonanță, venitul de completare se acordă lunar, pe perioadele următoare: a) 20 de luni, pentru salariații care au o vechime în muncă de până la 15 ani; b) 22 de luni, pentru salariații care au o vechime în muncă cuprinsă între 15 ani și 25 de ani; c) 24 de luni, pentru salariații care au o vechime în muncă de peste 25 de ani.

Curtea reține că interdicția prevăzută de textul de lege criticat, și anume aceea de a beneficia de un venit de completare dacă se reîncadrează în muncă la societățile comerciale cu capital majoritar de stat, constituie o măsură legislativă justificată, pe de o parte de natura acestui venit — și anume de sume de bani acordate, pe lângă plățile compensatorii, salariaților ale căror contracte individuale de muncă încetează prin concedieri colective în baza programelor de restructurare aprobate ca urmare a privatizării și a reorganizării unităților din industria de apărare, iar, pe de altă parte, de sursa de finanțare, acest venit fiind suportat din bugetul public. Or, în cazul în care salariații ale căror contracte individuale de muncă încetează prin concedieri colective în baza programelor de restructurare aprobate ca urmare a privatizării și a reorganizării unităților din industria de apărare s-ar reîncadra în muncă la societăți comerciale cu capital majoritar de stat, nu ar mai subzista rațiunea acordării venitului în completare. În mod contrar, s-ar ajunge la cumulul salariului primit în caz de reangajare la o societate cu capital de stat cu venitul în completare.

Prin urmare, având în vedere acestea, Curtea constată că interdicția prevăzută de textul de lege criticat constituie o limitare justificată a dreptului la protecția socială a muncii, care se înscrie în cadrul constituțional referitor la competențele legiuitorului de a stabili politica în domeniul social, fără a contraveni dispozițiilor art. 41 din Legea fundamentală, referitoare la dreptul la muncă și la protecția socială a muncii.

Cât privește critica referitoare la încălcarea principiului egalității în fața legii, Curtea constată că și aceasta este neîntemeiată, deoarece interdicția persoanelor care se reîncadrează în muncă la societățile comerciale cu capital majoritar de stat de a beneficia de venitul lunar de completare nu constituie o discriminare față de cei care se reîncadrează la societăți comerciale cu capital privat, deoarece, în primul caz, atât salariul, cât și venitul în completare ar fi suportate de la bugetul de stat și, respectiv, de bugetul asigurărilor pentru șomaj. În consecință, neexistând o situație juridică identică, tratamentul juridic acordat nu poate fi decât diferit, astfel cum reiese din dispozițiile constituționale ale art. 16 din Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12⁶ alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2002 privind industria de apărare, excepție ridicată de Maria Constantin în Dosarul nr. 3853./105/2009 al Curții de Apel Ploiești — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 481

din 12 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Florea Bulmac în Dosarul nr. 33.812/3/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde autorul excepției de neconstituționalitate, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia astfel cum a fost formulată. În acest sens, arată că nu a avut acces la punctul de vedere al Avocatului Poporului transmis, potrivit legii, Curții Constituționale într-un dosar în care a avut calitatea de autor al unei excepții de neconstituționalitate, ceea ce contravine Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public. Prin urmare, consideră că toate actele Curții Constituționale trebuie să fie publice.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens dispozițiile Legii nr. 544/2001, precum și Recomandarea din 2002 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind accesul la documentele publice, care prevăd acces liber la documente de interes public, chiar fără a se justifica un interes din partea solicitantului. Sub acest aspect, având în vedere lacunele dispozițiilor art. 12 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate a acestora, în măsura în care exclud accesul liber al părților la actele din dosar.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 33.812/3/2009, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de recurentul Florea Bulmac într-o cauză civilă având ca obiect „comunicare informații în interes public”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 12 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 contravin dispozițiilor constituționale ale art. 31 alin. (1) „ce asigură dreptul de acces al persoanei la orice informație de interes public, drept ce nu poate fi îngrădit”.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât din „înțelesul acestui text de lege rezultă că sunt excluse publicității actele și lucrările cu caracter procedural ale Curții Constituționale, și nu documentația efectivă din cadrul dosarelor transmise potrivit legii spre a-și exercita competența în conformitate cu art. 11 din lege”; „or, o atare îngrădire trebuie privită ca o nouă excepție de la accesul publicului la informațiile de interes public, cât timp privește activitatea Curții Constituționale ca autoritate publică, o excepție care se adaugă celor prevăzute în Legea-cadru nr. 544/2001”, „în condițiile în care în lege nu se menționează motivele restrângerii dreptului de acces la informațiile de interes public respective și cât timp nici nu rezultă că această restrângere s-ar încadra în cazurile prevăzute de art. 53 alin. (1) din Constituție”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului, prin Adresa nr. 10.533 din 22 octombrie 2010, a comunicat că „nu își poate exprima punctul de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, invocată de recurentul-reclamant Florea Bulmac în Dosarul nr. 33.812/3/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal”, întrucât instituția Avocatul Poporului are calitatea de intimată-pârâtă în această cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, adresa trimisă de Avocatul Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 12 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, care au următorul conținut:

— Art. 12 alin. (3): „*Actele și lucrările Curții Constituționale, pe baza cărora aceasta pronunță deciziile și hotărârile ori emite avizele prevăzute la art. 11, nu sunt destinate publicității*”;

— Articolul 11 la care textul face trimitere are următoarea redactare: „(1) *Curtea Constituțională pronunță decizii, hotărâri și emite avize, după cum urmează:*

A. *Decizii, în cazurile în care:*

a) *se pronunță asupra constituționalității legilor, înainte de promulgarea acestora, la sesizarea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a Guvernului, a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Avocatului Poporului, a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori, precum și, din oficiu, asupra inițiativelor de revizuire a Constituției;*

b) se pronunță asupra constituționalității tratatelor sau altor acorduri internaționale, înainte de ratificarea acestora de Parlament, la sesizarea unuia dintre președinții celor două Camere, a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori;

c) se pronunță asupra constituționalității regulamentelor Parlamentului, la sesizarea unuia dintre președinții celor două Camere, a unui grup parlamentar sau a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori;

d) hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial, precum și a celor ridicate direct de Avocatul Poporului;

e) soluționează conflictele juridice de natură constituțională dintre autoritățile publice, la cererea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a primului-ministru sau a președintelui Consiliului Superior al Magistraturii;

f) hotărăște asupra contestațiilor care au ca obiect constituționalitatea unui partid politic.

B. Hotărâri, în cazurile în care:

a) veghează la respectarea procedurii pentru alegerea Președintelui României și confirmă rezultatele sufragiului;

b) constată existența împrejurărilor care justifică interimatul în exercitarea funcției de Președinte al României și comunică cele constatate Parlamentului și Guvernului;

c) veghează la respectarea procedurii pentru organizarea și desfășurarea referendumului și confirmă rezultatele acestuia;

d) verifică îndeplinirea condițiilor pentru exercitarea inițiativei legislative de către cetățeni.

C. Avize consultative pentru propunerea de suspendare din funcție a Președintelui României.

(2) Deciziile și hotărârile se pronunță în numele legii.

(3) Deciziile, hotărârile și avizele Curții Constituționale se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Deciziile și hotărârile Curții Constituționale sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor."

Autorul excepției consideră că textul de lege criticat contravine prevederile art. 31 din Constituție referitoare la dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată într-o acțiune în contencios administrativ formulată în temeiul art. 6 alin. (1) și (2) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, prin care autorul excepției a solicitat instituției Avocatul Poporului să-i comunice „punctul de vedere depus de Avocatul Poporului la Curtea Constituțională în Dosarul nr. 1.369/2008”, ce a avut ca obiect soluționarea unei excepții de neconstituționalitate ridicate de acesta.

Curtea reține că, potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, punctele de vedere ale autorităților prevăzute de

lege — președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului — reprezintă documente pe care acestea le formulează la cererea Curții Constituționale și le comunică acesteia pentru a fi avute în vedere la examinarea excepției de neconstituționalitate invocate.

Prin urmare, punctul de vedere exprimat de Avocatul Poporului face parte din categoria actelor pe baza cărora Curtea Constituțională pronunță decizia și, ca atare, nu este destinat publicității, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (3) din Legea nr. 47/1992.

În conformitate cu dispozițiile art. 31 din Legea fundamentală, Parlamentul a adoptat Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informații de interes public, care, în art. 1, stipulează că „Accesul liber și neîngrădit al persoanei la orice informații de interes public [...] constituie unul dintre principiile fundamentale ale relațiilor dintre persoane și autoritățile publice, în conformitate cu Constituția României și cu documentele internaționale ratificate de Parlamentul României”.

În ceea ce privește accesul cetățenilor la actele Curții Constituționale, acesta este reglementat prin Legea nr. 47/1992. Astfel, potrivit art. 12 din Legea nr. 47/1992, ședințele de judecată sunt publice, în afară de cazul în care, din motive întemeiate, Curtea hotărăște altfel, iar părțile au acces la lucrările dosarului, care este pus la dispoziția acestora sau a reprezentanților lor legali, pentru studiu în arhivă. Art. 12 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 reglementează accesul părților la lucrările dosarului, care semnifică posibilitatea părților de a consulta dosarul la sediul Curții Constituționale.

În consecință, Curtea constată că sintagma „nu sunt destinate publicității” prevăzută de textul de lege criticat are semnificația că actele și lucrările Curții Constituționale pe baza cărora aceasta pronunță decizii și hotărâri ori emite avizele prevăzute la art. 11 nu pot fi puse la dispoziția publicului, ci doar părților din dosar, așa cum prevede Legea nr. 47/1992, fără a contraveni dispozițiilor art. 31 din Legea fundamentală.

De altfel, Legea nr. 554/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public prevede în art. 12 lit. f) că se exceptează de la accesul liber al cetățenilor „informațiile privind procedurile judiciare, dacă publicitatea acestora aduce atingere asigurării unui proces echitabil ori interesului legitim al oricăreia dintre părțile implicate în proces”.

În același sens, Curtea reține că deciziile sale cuprind referiri la punctul de vedere exprimat de Avocatul Poporului asupra excepțiilor de neconstituționalitate aflate pe rolul Curții, iar deciziile Curții Constituționale se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Prin urmare, Curtea constată că dispozițiile alin. (3) al art. 12 din Legea nr. 47/1992 nu contravin prevederilor art. 31 din Constituție referitoare la dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public, de vreme ce părțile au acces nelimitat la dosarul cauzei.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Florea Bulmac în Dosarul nr. 33.812/3/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 64/2008*)

privind funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și a aparatelor consumatoare de combustibil

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta lege stabilește cadrul legal pentru funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și a aparatelor consumatoare de combustibil.

(2) Sunt exceptate de la prevederile prezentei legi instalațiile și echipamentele prevăzute în anexa nr. 1. Condițiile de funcționare în siguranță a acestor instalații și echipamente se reglementează prin legi specifice.

Art. 2. — În scopul funcționării în condiții de siguranță, instalațiile sub presiune și instalațiile de ridicat clasice, aparatele consumatoare de combustibil și componentele acestora, prevăzute în anexa nr. 2, precum și instalațiile sub presiune, instalațiile de ridicat, unele instalații din cadrul obiectivelor nucleare, precum și componentele acestora, prevăzute în anexa nr. 3, se supun regimului de autorizare și de verificare tehnică, potrivit prevederilor prezentei legi.

Art. 3. — (1) Introducerea pe piață, punerea în funcțiune și/sau utilizarea instalațiilor și echipamentelor prevăzute la art. 2 sunt admise numai în condițiile stabilite de prezenta lege.

(2) În situația în care instalațiile și echipamentele prevăzute la art. 2 sunt reglementate prin directive europene, acestea se supun regimului de autorizare și verificare tehnică dacă prin această cerință nu se aduce atingere directivelor europene aplicabile, transpuse prin reglementări tehnice.

Art. 4. — (1) Inspecția de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat, denumită în continuare *ISCIR*, este organul de specialitate al administrației centrale, cu personalitate juridică, responsabil în numele statului pentru asigurarea măsurilor de funcționare în condiții de siguranță a instalațiilor și echipamentelor prevăzute în anexele nr. 2 și 3, denumite în continuare *instalații/echipamente*.

(2) *ISCIR* exercită următoarele funcții:

a) de autoritate în domeniul instalațiilor/echipamentelor, care asigură controlul respectării prevederilor referitoare la condițiile de introducere pe piață și punere în funcțiune a instalațiilor/echipamentelor, precum și urmărirea și controlul regimului de autorizare și verificare tehnică a instalațiilor/echipamentelor;

b) de reglementare, prin care se asigură elaborarea documentelor cu caracter normativ pentru domeniul său de activitate.

(3) *ISCIR* funcționează în subordinea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri și este finanțată integral din venituri proprii, potrivit legii.

(4) *ISCIR* este condusă de un inspector de stat șef, numit prin ordin al ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri, iar modul de organizare și funcționare a *ISCIR* se stabilește prin hotărâre a Guvernului**).

Art. 5. — În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *accident* — evenimentul fortuit, care întrerupe funcționarea normală a unei/unui instalații/echipament, provocând avarii și/sau afectând viața sau sănătatea oamenilor ori mediul;

b) *autorizare* — activitatea de evaluare și atestare, efectuată de către *ISCIR*, a competenței și capabilității unei persoane fizice sau juridice de a desfășura una dintre activitățile prevăzute la art. 8 alin. (1);

c) *aviz obligatoriu de instalare* — acordul emis de *ISCIR* pentru deținătorii/utilizatorii de instalații/echipamente, după caz, stabilit prin hotărâre a Guvernului conform prevederilor art. 4 alin. (4), ca urmare a verificării condițiilor de montare/instalare conform prescripțiilor tehnice, pe baza căruiua pot începe lucrările de montare/instalare;

d) *autorizare a funcționării* — acordul emis de *ISCIR* pentru deținătorii/utilizatorii de instalații/echipamente, după caz, stabilit prin hotărâre a Guvernului conform prevederilor art. 4 alin. (4), în scopul atestării faptului că o/un instalație/echipament îndeplinește toate condițiile și cerințele pentru a fi pusă/pus în funcțiune în condiții de siguranță;

e) *construire* — activitatea de îmbinare a componentelor unei/unui instalații/echipament, realizată conform documentației tehnice aferente acestora;

f) *deținător* — persoana fizică sau juridică ce deține cu orice titlu o instalație/echipament în exploatare;

g) *documentație tehnică* — totalitatea documentelor și instrucțiunilor elaborate, conform prevederilor prescripțiilor tehnice, de către producător pentru construirea, montarea, instalarea, punerea în funcțiune, realizarea reviziilor, reparațiilor și/sau pentru întreținerea instalațiilor/echipamentelor sau, respectiv, totalitatea documentelor întocmite de către persoanele fizice ori juridice autorizate pentru efectuarea acestor activități în vederea realizării sarcinilor specifice ce le revin; documentația tehnică include, după caz, descrierea generală a instalației/echipamentului, proiectele de execuție, procesul de fabricație, schemele și circuitele pentru componentele instalațiilor/echipamentelor, descrieri și explicații necesare pentru înțelegerea acestor desene și scheme, rezultatele calculului de proiectare, rapoartele încercărilor și examinărilor și altele asemenea;

h) *expertiză tehnică* — investigația/examinarea cu caracter tehnic a unei/unui instalații/echipament;

*) Republicată în temeiul dispozițiilor art. III din Ordonanța Guvernului nr. 22/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/2008 privind funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și a aparatelor consumatoare de combustibil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 26 august 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 93/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 404 din 9 iunie 2011, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 64/2008 privind funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și a aparatelor consumatoare de combustibil a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 27 martie 2008, iar, ulterior, a mai fost modificată și completată prin:

— Hotărârea Guvernului nr. 1.407/2008 pentru modificarea și completarea anexelor nr. 1 și 3 la Legea nr. 64/2008 privind funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și a aparatelor consumatoare de combustibil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 771 din 17 noiembrie 2008;

— Hotărârea Guvernului nr. 1.488/2009 pentru abrogarea pct. 4 din anexa nr. 1 la Legea nr. 64/2008 privind funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și a aparatelor consumatoare de combustibil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 862 din 10 decembrie 2009.

**) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 1.340/2001 privind organizarea și funcționarea Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 21 ianuarie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

i) *instalare* — activitatea de fixare/amplasare a unei/unui instalații/echipament la locul utilizării și/sau de conectare a acesteia/acestuia la alte instalații sau echipamente, în vederea asigurării condițiilor de funcționare;

j) *introducere pe piață* — acțiunea de a face disponibilă/disponibil, pentru prima dată, contra cost sau gratuit, o/un instalație/echipament în vederea distribuirii și/sau utilizării;

k) *întreținere* — totalitatea operațiunilor prin care se asigură menținerea instalației/echipamentului în parametrii de funcționare în condiții de siguranță;

l) *montare* — activitatea de îmbinare a componentelor unei/unui instalații/echipament, conform documentației tehnice, în vederea funcționării acesteia/acestuia;

m) *omologare* — totalitatea activităților desfășurate de către o comisie, în legătură cu un anumit tip de instalație/echipament, identificat corespunzător, în scopul determinării parametrilor reali de performanță și siguranță în funcționare, în vederea atestării îndeplinirii condițiilor/cerințelor aplicabile;

n) *prescripție tehnică* — norma tehnică elaborată de către ISCIR și aprobată prin ordin al ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri*), publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, care conține, pentru domenii clar definite, condiții și cerințe tehnice referitoare la instalații/echipamente și la activități specifice domeniului de activitate, prevăzute la art. 8 alin. (1), ce se realizează în legătură cu acestea, în vederea introducerii pe piață, punerii în funcțiune și utilizării instalațiilor/echipamentelor respective în condiții de siguranță în funcționare;

o) *producător* — persoana fizică sau juridică, responsabilă pentru proiectarea și/sau realizarea unei/unui instalații/echipament în scopul introducerii pe piață și/sau al punerii în funcțiune, în numele său, precum și orice persoană fizică sau juridică, care construiește, montează, instalează, ambalează sau etichetează o/un instalație/echipament în vederea introducerii pe piață și/sau punerii în funcțiune sub nume propriu;

p) *punere în funcțiune* — acțiunea care are loc în momentul primei utilizări a unei/unui instalații/echipament;

q) *regim de autorizare și verificare tehnică* — totalitatea condițiilor, cerințelor, examinărilor, încercărilor și/sau evaluărilor la care este supusă/supus, cu caracter obligatoriu, o/un instalație/echipament, pe parcursul realizării și utilizării, precum și deciziile luate în legătură cu aceasta/acesta, în scopul de a se asigura funcționarea în condiții de siguranță, conform prescripțiilor tehnice;

r) *reparare* — ansamblul de lucrări și operațiuni ce se execută prin înlăturarea neconformităților/defecțiunilor constatate la o/un instalație/echipament, în scopul aducerii acesteia/acestuia la parametrii inițiali sau la alți parametri care asigură funcționarea în condiții de siguranță a acesteia, conform prescripțiilor tehnice;

s) *revizie* — activitatea, de regulă planificată, ce constă în ansamblul operațiunilor ce se execută asupra unei/unui instalații/echipament în scopul reglării sau înlocuirii pieselor și aparatelor înglobate de aceasta/acesta, conform prescripțiilor tehnice;

t) *utilizator* — persoana fizică sau juridică ce are în folosință o/un instalație/echipament;

u) *verificare tehnică* — ansamblul examinărilor și încercărilor efectuate în vederea autorizării funcționării instalațiilor/echipamentelor ori realizate în timpul activităților de montare, instalare, reparare sau revizie a instalațiilor/echipamentelor, în conformitate cu cerințele din documentațiile tehnice și/sau prevederile prescripțiilor tehnice;

v) *verificare tehnică în utilizare* — totalitatea examinărilor și încercărilor efectuate la o/un instalație/echipament periodic și ori de câte ori se modifică configurația acesteia/acestuia în baza căreia s-a acordat autorizarea funcționării, în scopul asigurării condițiilor de funcționare în siguranță.

Art. 6. — Fără a se aduce atingere prevederilor art. 3 alin. (2), se admit introducerea pe piață și/sau punerea în funcțiune a instalațiilor/echipamentelor care îndeplinesc următoarele condiții, după caz:

a) sunt respectate condițiile și cerințele de funcționare în condiții de siguranță;

b) sunt omologate;

c) sunt puse la dispoziția utilizatorilor, de către producători, instrucțiuni tehnice pentru utilizarea instalațiilor/echipamentelor în condiții normale, pentru întreținerea, realizarea reviziilor și a reparațiilor instalațiilor/echipamentelor, precum și, după caz, pentru pregătirea personalului de deservire;

d) au autorizarea funcționării emisă conform prevederilor prescripțiilor tehnice aplicabile;

e) există, pentru utilizare, la fiecare loc de muncă, instrucțiuni tehnice pentru utilizare în condiții normale, precum și documente cuprinzând măsurile ce trebuie luate în caz de avarii, întreruperi și dereglări ale instalației/echipamentului sau ale proceselor în care aceasta/acesta este înglobată/înglobat;

*) A se vedea:

— Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 3.699/2008 privind aprobarea Prescripției tehnice PT N MMR 1-2008 „Cerințe generale pentru macarale, mecanisme de ridicat și dispozitivele lor auxiliare din instalațiile nucleare”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 și 37 bis din 20 ianuarie 2009;

— Ordinul ministrului economiei nr. 675/2009 privind aprobarea Prescripției tehnice PT N SCP 1-2008 — Cerințe generale pentru sistemele și componentele care rețin presiunea din instalațiile nucleare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 și 339 bis din 21 mai 2009;

— Ordinul ministrului economiei nr. 2.154/2009 pentru aprobarea prescripțiilor tehnice PT CR 4-2009 „Autorizarea persoanelor juridice pentru efectuarea de lucrări la instalații/echipamente” și PT CR 8-2009 „Autorizarea personalului de deservire a instalațiilor/echipamentelor și acceptarea personalului auxiliar de deservire”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 și 11 bis din 8 ianuarie 2010;

— Ordinul ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri nr. 442/2010 pentru aprobarea prescripțiilor tehnice PT CR 6-2010 „Autorizarea personalului și a laboratoarelor care efectuează examinări nedistructive și evaluarea capacității tehnice a laboratoarelor care efectuează examinări distructive”, PT CR 7-2010 „Aprobarea procedurilor de sudare pentru oțel, aluminiu și aliaje de aluminiu pentru polietilenă de înaltă densitate (PE-HD)” și PT CR 9-2010 „Autorizarea sudorilor care execută lucrări de sudare la instalații sub presiune și la instalații de ridicat, în oțel, aluminiu, aliaje de aluminiu și polietilenă de înaltă densitate (PE-HD)”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 și 226 bis din 9 aprilie 2010;

— Ordinul ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri nr. 663/2010 pentru aprobarea Prescripțiilor tehnice PT C 1-2010 „Cazane de abur, cazane de apă fierbinte, supraîncălzitoare și economizoare independente”, PT C 4-2010 „Recipiente metalice stabile sub presiune”, PT C 6-2010 „Conducte metalice sub presiune pentru fluide”, PT C 7-2010 „Dispozitive de siguranță”, PT C 8-2010 „Instalații de distribuție gaze petroliere lichificate”, PT C 9-2010 „Cazane de apă caldă și cazane de abur de joasă presiune”, PT C 10-2010 „Conducte de abur și conducte de apă fierbinte sub presiune”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 și 385 bis din 10 iunie 2010;

— Ordinul ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri nr. 1.007/2010 pentru aprobarea prescripțiilor tehnice PT A1-2010 „Aparate de încălzit alimentate cu combustibil solid, lichid sau gazos cu puteri nominale ≤ 400 kW”, PT C2-2010 „Arzătoare cu combustibili gazoși și lichizi” și PT C11-2010 „Sisteme de automatizare aferente centralelor termice și instalații de ardere aferente cazanelor”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 și 513 bis din 23 iulie 2010;

— Ordinul ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri nr. 1.404/2010 pentru aprobarea prescripțiilor tehnice PT R1-2010 „Mașini de ridicat (macarale, mecanisme de ridicat, stivuitoare, platforme autoridicătoare și platforme ridicătoare pentru persoane cu dizabilități, elevatoare pentru vehicule și mașini de ridicat de tip special)”, PT R2-2010 „Ascensoare electrice și hidraulice de persoane, de persoane și mărfuri sau de mărfuri cu comandă interioară”, PT R3-2010 „Verificarea în utilizare a elementelor de transmitere a mișcării, a elementelor/dispozitivelor de legare/prindere și a elementelor de tracțiune a sarcinii utilizate la instalații de ridicat: cabluri, cârlige, lanțuri, benzi textile, funii și altele asemenea”, PT R8-2010 „Scări și trotuare rulante”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 634 și 634 bis din 9 septembrie 2010.

f) există, pentru utilizare, personal de deservire autorizat.

Art. 7. — (1) Se admite menținerea în utilizare numai a acelor instalații/echipamente care respectă condițiile prevăzute la art. 6 lit. a), d), e) și f), care sunt supuse verificărilor tehnice în utilizare și care sunt reparate, întreținute și supuse la revizii potrivit prevederilor prescripțiilor tehnice și prezentei legi.

(2) Rezultatele verificărilor tehnice realizate pe parcursul activităților prevăzute la alin. (1) trebuie să ateste existența condițiilor de funcționare în siguranță a instalațiilor/echipamentelor la data efectuării verificărilor.

Art. 8. — (1) Activitățile de construire, montare, instalare, punere în funcțiune și control nedistructiv, cele ce privesc supravegherea tehnică și, după caz, verificările tehnice în vederea autorizării funcționării și verificările tehnice în utilizare, precum și reviziile, reparațiile, lucrările de întreținere, operațiunile de sudare și deservire a instalațiilor/echipamentelor se realizează de către persoane fizice sau juridice autorizate, în condițiile stabilite de prescripțiile tehnice și prezenta lege.

(2) Producătorii care prestează activități de construire, montare, instalare, punere în funcțiune, revizie, reparații și lucrări de întreținere pentru instalațiile/echipamentele realizate de către ei fac excepție de la cerința de autorizare prevăzută la alin. (1).

(3) Activitățile persoanelor autorizate, prevăzute la alin. (1), se realizează în limita competențelor și responsabilităților stabilite prin documentul de autorizare.

Art. 9. — (1) Verificările tehnice în vederea autorizării funcționării și verificările tehnice în utilizare pentru instalațiile și echipamentele prevăzute în anexa nr. 3 se efectuează de către ISCIR.

(2) Verificările tehnice în vederea autorizării funcționării și verificările tehnice în utilizare pentru instalațiile și echipamentele prevăzute în anexa nr. 2 se realizează de către persoane fizice și juridice autorizate în acest scop.

(3) Responsabilitățile privind realizarea verificărilor tehnice în vederea autorizării funcționării și a verificărilor tehnice în utilizare, precum și corectitudinea rezultatelor aferente obținute revin ISCIR sau persoanelor autorizate prevăzute la alin. (2), după caz.

CAPITOLUL II

Obligațiile și responsabilitățile producătorilor

Art. 10. — Producătorii, cu excepția celor care realizează instalații/echipamente conform reglementărilor tehnice ce transpun directive europene care au prevederi specifice, înainte de introducerea pe piață și/sau punerea în funcțiune a acestora, au următoarele obligații și responsabilități:

a) să se asigure că instalația/echipamentul se realizează cu respectarea cerințelor de funcționare în condiții de siguranță, prevăzute în prescripțiile tehnice aplicabile;

b) să întocmească documentația tehnică prevăzută de prescripțiile tehnice și să stabilească prin aceasta inclusiv examinările și încercările ce trebuie efectuate pe parcursul construirii, montării și instalării, în scopul verificării parametrilor de funcționare în condiții de siguranță a instalației/echipamentului;

c) să elaboreze instrucțiuni tehnice pentru montarea, instalarea, utilizarea în condiții normale, întreținerea, realizarea reviziilor și repararea instalației/echipamentului, documente cuprinzând măsurile ce trebuie luate în caz de avarii, întreruperi și dereglări ale instalației/echipamentului sau ale proceselor, precum și instrucțiuni pentru pregătirea personalului de deservire a acesteia/acestuia, atunci când prescripțiile tehnice prevăd această cerință;

d) să realizeze sau, după caz, să asigure realizarea construirii și/sau a montării instalației/echipamentului cu respectarea prevederilor art. 8 și ale prescripțiilor tehnice;

e) să solicite și să obțină omologarea instalației/echipamentului;

f) să asigure și să folosească la construirea și la montarea instalațiilor/echipamentelor, atunci când prescripțiile tehnice impun, tehnologii de sudare stabilite prin proceduri de sudare aprobate de către ISCIR, sudori autorizați ISCIR, precum și personal autorizat ISCIR, care execută examinări prin mijloace sau metode nedistructive;

g) să pună la dispoziția utilizatorilor documentele și instrucțiunile din documentația tehnică stabilite în conformitate cu prescripțiile tehnice aplicabile, precum și instrucțiunile tehnice prevăzute la lit. c).

Art. 11. — Producătorii care realizează instalații/echipamente din categoria celor prevăzute la art. 3 alin. (2) au obligațiile și responsabilitățile prevăzute în reglementările tehnice ce transpun directivele europene care stabilesc condițiile de introducere pe piață și/sau punere în funcțiune pentru instalațiile/echipamentele respective.

CAPITOLUL III

Obligațiile și responsabilitățile persoanelor fizice sau juridice autorizate

Art. 12. — Persoanele fizice sau juridice autorizate conform prevederilor prezentei legi au următoarele obligații și responsabilități, după caz:

a) să presteze activitățile pentru care au fost autorizate, în limita competențelor și în condițiile pentru care sunt autorizate;

b) să folosească în lucrările aferente activităților pentru care au fost autorizate, potrivit prevederilor prescripțiilor tehnice, tehnologii de sudare stabilite prin proceduri de sudare aprobate de ISCIR, sudori autorizați ISCIR, precum și personal autorizat ISCIR, care execută examinări prin mijloace sau metode nedistructive;

c) să întocmească documentația prevăzută de prescripțiile tehnice și să o pună la dispoziția deținătorului/utilizatorului odată cu predarea/recepția instalației/echipamentului;

d) să informeze producătorul sau deținătorul/utilizatorul despre neconformitățile constatate;

e) să asigure realizarea activităților pentru care au fost autorizate, conform prescripțiilor și documentației tehnice;

f) să monteze și/sau să instaleze instalații/echipamente numai dacă este emis și se respectă avizul obligatoriu de instalare;

g) să informeze de îndată ISCIR despre situațiile în care instalațiile nu mai respectă condițiile de autorizare, precum și despre existența unui pericol iminent la acestea.

Art. 13. — (1) Prevederile art. 12 lit. b)—g) se aplică și producătorilor prevăzuți la art. 8 alin. (2).

(2) Prevederile art. 12 lit. b) nu se aplică procedurilor de sudare, sudorilor și personalului care execută examinări prin mijloace sau metode nedistructive care au aprobări valabile, emise în conformitate cu prevederile reglementărilor tehnice ce transpun directive europene aplicabile instalațiilor/echipamentelor, în situația în care cerințele ce au stat la baza emiterii acestor aprobări sunt echivalente cu cele stabilite în prescripțiile tehnice.

CAPITOLUL IV

Obligațiile și responsabilitățile deținătorilor/utilizatorilor de instalații/echipamente

Art. 14. — Persoana fizică sau juridică ce deține/utilizează o instalație/echipament are următoarele obligații și responsabilități conform prescripțiilor tehnice:

a) să solicite și să obțină avizul obligatoriu de instalare, după caz;

b) să solicite și să obțină autorizarea funcționării;

c) să ia măsurile necesare și să se asigure că instalația/echipamentul este utilizată/utilizat în condiții de siguranță, prin efectuarea reviziilor, reparațiilor, întreținerii de către persoane autorizate, conform documentațiilor și prescripțiilor tehnice;

d) să asigure existența, la fiecare loc de muncă, a instrucțiunilor tehnice specifice pentru utilizarea în condiții normale a instalației/echipamentului și a documentelor cuprinzând măsurile ce trebuie luate în caz de avarii, întreruperi și dereglări ale instalației/echipamentului sau ale proceselor în care aceasta/acesta este înglobată/înglobat;

e) să folosească pentru utilizarea instalației/echipamentului numai personal de deservire autorizat;

f) să asigure supravegherea și verificarea tehnică în utilizare a instalațiilor/echipamentelor.

Art. 15. — (1) Persoana fizică sau juridică ce deține/utilizează instalațiile/echipamentele prevăzute în anexa nr. 2 pct. 1—4 și 9 și în anexa nr. 3 pct. 1—3 și 8 are obligația să le înregistreze la ISCIR, să țină evidența centralizată a acestora și să comunice la ISCIR orice modificare intervenită în situația tehnică sau juridică a acestora, în conformitate cu prevederile prescripțiilor tehnice.

(2) Persoana fizică sau juridică ce deține/utilizează instalațiile/echipamentele prevăzute la alin. (1) are obligația să asigure un operator autorizat, responsabil cu supravegherea tehnică a instalațiilor/echipamentelor, denumit RSVTI, conform prescripțiilor tehnice.

CAPITOLUL V

Accidente, forță majoră sau pericol iminent

Art. 16. — Persoana fizică sau juridică ce deține/utilizează instalațiile/echipamentele prevăzute la art. 15 alin. (1) are obligația, în cazul producerii oricărui accident la acestea, de a opri din funcționare instalațiile/echipamentele și de a anunța de îndată ISCIR despre producerea evenimentului.

Art. 17. — (1) În cazuri justificate, de forță majoră sau de pericol iminent, accesul reprezentanților ISCIR se poate efectua indiferent de zi/oră și necondiționat de participarea unui delegat din partea deținătorului/utilizatorului.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) reprezentanții ISCIR pot dispune oprirea din funcțiune sau împiedicarea punerii în funcțiune a instalației/echipamentului prin aplicarea de sigilii, după caz.

Art. 18. — În cazurile prevăzute la art. 17 alin. (1) în care reprezentanții ISCIR sunt împiedicați să pătrundă în locurile unde sunt amplasate/deținute instalațiile/echipamentele, aceștia pot solicita sprijinul ofițerilor și agenților din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, care acționează în conformitate cu prevederile legale incidente.

Art. 19. — (1) În aplicarea prevederilor prezentei legi, ISCIR, prin reprezentanții săi, are dreptul:

a) să solicite informații și documente de la persoanele fizice sau juridice ce construiesc, montează, instalează, pun în funcțiune, repară, întrețin, asigură realizarea reviziilor, dețin, utilizează și/sau comercializează instalații/echipamente;

b) de acces, cu scopul efectuării controalelor prevăzute la art. 4 alin. (2), la sediul și/sau în locul în care își desfășoară activitatea persoanele fizice sau juridice ce construiesc, montează, instalează, pun în funcțiune, repară, asigură realizarea reviziilor, întrețin, comercializează, dețin și/sau utilizează instalații/echipamente, precum și în locurile în care sunt utilizate instalații/echipamente, indiferent de forma de deținere a acestora.

(2) Persoanele ce dețin/utilizează instalații/echipamente, precum și cele care desfășoară activitățile prevăzute la art. 8 alin. (1) au obligația să permită accesul și să pună la dispoziția

reprezentanților ISCIR informațiile și documentele referitoare la instalații/echipamente, pe care aceștia le solicită.

Art. 20. — În situația în care pentru anchetarea cauzelor producerii unui accident trebuie să participe și reprezentanți ai altor autorități, aceștia au obligația să nu modifice starea de fapt a instalației/echipamentului avariate/avariat și să conserve locul până la sosirea reprezentanților ISCIR, când este cazul.

CAPITOLUL VI

Infrafracțiuni și contravenții

Art. 21. — Constituie infrafracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă de la 30.000 lei la 100.000 lei menținerea/repunerea în funcționare a instalațiilor/echipamentelor, după ce a fost oprită sau interzisă funcționarea acestora, prin proces-verbal încheiat de către inspectorii de specialitate din cadrul ISCIR.

Art. 22. — (1) Efectuarea uneia dintre activitățile prevăzute la art. 8 alin. (1) fără autorizație constituie infrafracțiune și se pedepsește după cum urmează:

a) cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă de la 30.000 lei la 100.000 lei, activitățile neautorizate privitoare la instalarea, construcția sau montajul instalațiilor/echipamentelor în sectorul nuclear;

b) cu închisoare de la 3 ani la 10 ani și interzicerea unor drepturi, efectuarea neautorizată a unor activități privitoare la punerea în funcțiune, exploatarea, modificarea instalațiilor/echipamentelor în sectorul nuclear.

(2) Tentativa se pedepsește.

Art. 23. — (1) Scoaterea neautorizată din funcțiune, în totalitate sau în parte, a dispozitivelor de siguranță și control instalate în condițiile legii la instalații/echipamente, fără a avea motive ce decurg din cerințele de securitate nucleară sau de radioprotecție, dacă fapta nu constituie o infrafracțiune mai gravă, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) este săvârșită din culpă, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă de la 20.000 lei la 60.000 lei.

(3) Efectuarea verificărilor tehnice la instalațiile/echipamentele prevăzute în anexa nr. 3 pct. 1—9, în vederea autorizării de funcționare, de către persoane ce nu sunt angajate în cadrul ISCIR, se sancționează cu amendă penală de la 30.000 lei la 100.000 lei.

Art. 24. — Constituie circumstanțe agravante comiterea uneia din faptele identificate la art. 21—23, dacă instalațiile/echipamentele sunt puse în funcțiune sau sunt menținute în funcțiune pentru a fi utilizate de către persoane care execută activități de utilitate publică.

Art. 25. — (1) Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea prevederilor art. 6 lit. c) și e), art. 10 lit. a), b) și e), art. 12 lit. c), d), e) și g), art. 14 lit. c) și e), art. 16 și ale art. 19 alin. (2), cu amendă de la 2.000 lei la 15.000 lei;

b) nerespectarea prevederilor art. 6 lit. b) și f), art. 10 lit. c), d), f) și g), art. 12 lit. a), b) și f) și ale art. 14 lit. a), b), d) și f), cu amendă de la 15.000 lei la 25.000 lei;

c) nerespectarea prevederilor art. 6 lit. a) și d) și ale art. 11, cu amendă de la 25.000 lei la 35.000 lei;

d) nerespectarea prevederilor art. 15, cu amendă de la 30.000 lei la 40.000 lei.

(2) Constituie sancțiune contravențională complementară suspendarea pe o perioadă de până la 6 luni sau retragerea, după caz, a avizului, autorizației eliberate de ISCIR.

(3) Inspectorul de specialitate ISCIR poate fixa prin proces-verbal și un termen-limită pentru remedierea aspectelor sesizate în urma controlului.

Art. 26. — (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către inspectorii de specialitate din cadrul ISCIR.

(2) Contravenientul poate achita pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal de constatare a contravenției jumătate din minimul amenzii aplicabile; inspectorii de specialitate din cadrul ISCIR fac mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal de constatare a contravenției.

(3) Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției se poate face contestație în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal de constatare a contravenției.

(4) Contestația se adresează inspectorului-șef al inspecției teritoriale de care aparține inspectorul constator.

Art. 27. — Dispozițiile art. 25 și 26 referitoare la contravenții se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu

modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VII Dispoziții finale

Art. 28. — (1) Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta lege.

(2) Anexele se modifică și/sau se completează prin hotărâre a Guvernului.

Art. 29. — Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării*) în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 30. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, Decretul Consiliului de Stat nr. 587/1973 privind funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și a aparatelor consumatoare de combustibil, publicat în Buletinul Oficial nr. 168 din 27 octombrie 1973, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei legi se abrogă.

*) Legea nr. 64/2008 privind funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și a aparatelor consumatoare de combustibil a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 27 martie 2008.

ANEXA Nr. 1

Instalații și echipamente exceptate de la prevederile prezentei legi

1. Recipientele pentru aer aferente instalațiilor și echipamentelor de frânare, basculare și semnalizare, montate pe autovehicule

2. Instalațiile și echipamentele sub presiune, instalațiile și echipamentele de ridicat montate pe nave

3. Conductele de gaze naturale de alimentare din amonte, conductele aparținând Sistemului național de transport al gazelor naturale, precum și cele aparținând sistemelor de distribuție și instalațiilor de utilizare a gazelor naturale

ANEXA Nr. 2

Instalații sub presiune și instalații de ridicat clasice, aparate consumatoare de combustibil și componente ale acestora

1. Cazane pentru abur, pentru apă caldă sau fierbinte

2. Echipamente sub presiune mai mare de 0,5 bari

3. Recipiente simple sub presiune mai mare de 0,5 bari

4. Macarale, ascensoare, elevatoare, instalații de transport pe cablu, instalații de ridicat pe plan înclinat, poduri rulante și alte mecanisme de ridicat

5. Aparatură de încălzit alimentate cu combustibil solid, lichid sau gazos

6. Arzătoare cu combustibil lichid sau gazos

7. Accesorii de securitate pentru instalațiile, echipamentele și aparatele prevăzute la pct. 1 și 3—6

8. Aparatură și instalații de automatizare aferente instalațiilor și echipamentelor prevăzute la pct. 1—7

9. Instalații și echipamente destinate, montate și utilizate în cadrul parcurilor de distracții

ANEXA Nr. 3

Instalații sub presiune, instalații de ridicat și unele instalații din cadrul obiectivelor nucleare, precum și componente ale acestora

1. Generatoare și cazane de abur, de apă caldă sau fierbinte, inclusiv corpul reactorului

2. Echipamente sub presiune mai mare de 0,5 bari și recipiente simple sub presiune mai mare de 0,5 bari

3. Pompe

4. Conducte pentru lichide, vapori și gaze tehnice uscate sau umede

5. Suporturi ale elementelor sub presiune

6. Armături

7. Sisteme tehnologice

8. Macarale, ascensoare, elevatoare, poduri rulante și alte mecanisme de ridicat

9. Accesorii de securitate pentru instalațiile și echipamentele prevăzute la pct. 1, 2, 4 și 8.

NOTĂ:

Materialele folosite la construirea, montarea, utilizarea, repararea și verificarea instalațiilor și aparatelor se supun regimului de verificare tehnică și sunt:

a) produse din metale feroase, neferoase și materiale nemetalice — table, țevi, tuburi, profiluri, forjate, turnate, semifabricate pentru organe de asamblare;

b) materiale pentru sudură — electrozi, sârme, fluxuri, materiale pentru brazare.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. II din Ordonanța Guvernului nr. 22/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/2008 privind funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și a aparatelor consumatoare de combustibil, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 93/2011, care nu sunt încorporate în forma republicată a Legii nr. 64/2008 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale actului modificator:

„Art. II. — (1) Până la autorizarea persoanelor fizice și juridice prevăzute la art. 9 alin. (2) din Legea nr. 64/2008, cu modificările și completările ulterioare, verificările tehnice în vederea autorizării funcționării și verificările tehnice în utilizare la instalațiile și echipamentele prevăzute în anexa nr. 2 la această lege se efectuează de către Compania Națională pentru Controlul Cazanelor, Instalațiilor de Ridicat și Recipientelor sub Presiune — S.A., denumită în continuare *CNCIR*, societate comercială pe acțiuni, de interes strategic național, cu acționar unic statul român, care funcționează sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, înființată ca urmare a reorganizării prin divizare a Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat, denumită în continuare *ISCIR*.

(11) *CNCIR* nu își poate schimba structura acționarului până la împlinirea termenului prevăzut la alin. (4).

(12) Tarifele percepute pentru activitățile cu caracter specific prestate de *CNCIR* se propun de către Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, se avizează de către

Ministerul Finanțelor Publice și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(2) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Guvernul va aproba prin hotărâre*) înființarea, organizarea și funcționarea *CNCIR*, precum și modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.340/2001 privind organizarea și funcționarea Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Până la data înființării *CNCIR* verificările tehnice în vederea autorizării funcționării și verificările tehnice în utilizare prevăzute la art. 9 alin. (2) din Legea nr. 64/2008, cu modificările și completările ulterioare, se realizează de către *ISCIR*.

(4) Prescripția tehnică pentru stabilirea condițiilor și cerințelor tehnice de autorizare a persoanelor fizice și a persoanelor juridice ce efectuează verificări tehnice în vederea autorizării funcționării și verificării tehnice în utilizare la instalațiile și echipamentele prevăzute în anexa nr. 2 la Legea nr. 64/2008, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă prin ordin al ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri, în termen de 3 ani de la data intrării în vigoare a legii**) de aprobare a prezentei ordonanțe.

(5) În termen de 60 de zile de la data publicării ordinului prevăzut la alin. (4), *CNCIR* trebuie să îndeplinească condițiile și cerințele tehnice prevăzute în prescripția tehnică și să obțină autorizarea conform prevederilor prezentei ordonanțe.”

*) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 1.139/2010 privind înființarea, organizarea și funcționarea Companiei Naționale pentru Controlul Cazanelor, Instalațiilor de Ridicat și Recipientelor sub Presiune — S.A., precum și modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.340/2001 privind organizarea și funcționarea Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 779 din 22 noiembrie 2010.

**) Legea nr. 93/2011 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 22/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/2008 privind funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și a aparatelor consumatoare de combustibil a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 404 din 9 iunie 2011.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 524460